

Sygn. akt V GC 948/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	sekr.sądowy Beata Sobczek

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2018 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna w W.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 4719 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1658 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
2. w pozostałej części powództwo oddala.

SSR Anna Jermak

Sygn. akt V GC 948/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 28 grudnia 2017 r. powód (...) SA w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 4805,59 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 października 2017 r., a także kwotę 500zł. tytułem kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia przez powoda swych praw oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 2 września 2017 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód M. o nr rej. (...). Sprawca szkody objęty był ochroną ubezpieczeniową pozwanej, stąd właściciel pojazdu dokonał zgłoszenia szkody bezpośrednio u niej. Wywodził, że w wyniku postępowania likwidacyjnego pozwana uznała swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę oraz wypłaciła odszkodowanie. W wyniku umowy cesji powódka nabyła wierzytelność składającą się z części odszkodowania ponad kwotę przyznaną i wypłaconą dotąd na rzecz właściciela pojazdu. Nadto powódka dokonała analizy kosztorysu dokonując we własnym zakresie kalkulacji odszkodowania jakie winno pokrywać niezbędne koszty przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed zdarzenia powodującego szkodę w sposób zgodny z technologią zalecaną przez producenta. W wyniku tej analizy stwierdzono, iż należne odszkodowanie zostało zaniżone. Mimo złożonego przez powódkę wezwania do zapłaty pozwana nie dokonała dopłaty do dotychczas wypłaconego odszkodowania celem pełnej kompensacji szkody.

Powódka poniosła koszty sporządzenia opinii technicznej w kwocie 500 zł. Kwota ta jest przedmiotem roszczenia względem pozwanej jako koszty procesu, gdyż konieczność jej wydatkowania wynikała z konieczności prawidłowego określenia wartości przedmiotu sporu. (k. 3 – 5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 lutego 2018 r. w sprawie V GNc 45/18 Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy w całości uwzględnił roszczenie powoda. (k. 47)

Sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznał, iż w przedmiotowej sprawie przyjął co do zasady odpowiedzialność za skutki kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód m-ki M. o nr rej. (...) będący własnością T. S.. Odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń wynikała z zawartej umowy ubezpieczenia OC samoistnych posiadaczy pojazdów mechanicznych sprawcy kolizji. Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym, pozwany na podstawie decyzji z 24 października 2017r. i z dnia 3 października 2017r. wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu w wysokości 1968,28 zł – okoliczność bezsporna pomiędzy stronami.

Pozwany zakwestionował wysokość szkody wskazaną przez stronę powodową, a w szczególności dokument prywatny w postaci kosztorysu sporządzonego na zlecenie powoda. Podniósł, iż w trakcie postępowania likwidacyjnego towarzystwo ubezpieczeń przedstawiło dla poszkodowanego faktyczną możliwość naprawy pojazdu M. w związku ze szkodą z dnia 2 września 2017 r. w zakresie zgodnym z kalkulacją naprawy przez siebie sporządzoną poprzez kontakt z (...) SA, która to firma współpracuje z wyselekcjonowanymi pod względem jakości świadczonych usług warsztatami naprawczymi na terenie całej Polski. Powód otrzymał wraz z kosztorysem informację o powyższym i kontakt do wskazanej firmy.

Pozwany powołał art. 361 § 1 k.c. Wskazał, że w związku z występowaniem w obrocie rynkowych części zamiennych o porównywalnych parametrach użytkowych i estetycznych lecz o znacząco różnych cenach użycie do naprawy części najdroższych pochodzących z sieci producenta pojazdu, należy uznać jako ekonomicznie nieuzasadnione. Dlatego przy wyliczeniu powyższej szkody pozwany przyjął wartość części zamiennych pochodzących ze źródeł innych niż od producenta pojazdu. (k. 51-55)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 września 2017 r. doszło do kolizji, w której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...) należący do T. S.. Sprawcą kolizji był kierujący pojazdem, którego samoistny posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym (...) S.A. w S.. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanemu kwotę 1968,28 zł.

(okoliczności bezsporne, decyzje pozwanego k.18-20)

Umową cesji z dnia 20 października 2017 r. poszkodowany T. S. przelał wierzytelność z tytułu odszkodowania wobec (...) S.A. w S. w związku ze szkodą z dnia 2 września 2017 r. na (...) sp. z o.o. w W..

(umowa k. 14, zawiadomienie k.15)

Następnie umową z dnia 15 listopada 2017r. (...) sp. z o.o. w W.. przelał wierzytelność z tytułu odszkodowania wobec (...) S.A. w S. w związku ze szkodą z dnia 2 września 2017 r. na powoda.

(umowa k. 11, zawiadomienie k.12)

W dniu 7 grudnia 2017 r. (...) sp. z o.o. w W. na zlecenie powoda sporządziło kalkulację naprawy nr (...)PW, z której wynika, że rzeczywisty koszt naprawy uszkodzonego pojazdu to 6773,87 zł.

(kalkulacja naprawy k.28-37)

W dniu 12 grudnia 2017 r. (...) sp. z o.o. w W. wystawiło na rzecz powoda rachunek nr (...) z tytułu opracowania i wydania opinii dla szkody na kwotę 500 zł.

(rachunek k. 38)

Koszt naprawy uszkodzeń samochodu M. o nr rej. (...) z wykorzystaniem oryginalnych części zamiennych i technologii naprawy określonej przez producenta pojazdu oraz średniej stawki za roboczogodzinę występującą na rynku lokalnym wynosi 6687,28 zł. Naprawa uszkodzeń samochodu M. za kwotę 1968,28 zł jest niemożliwa. Zaproponowanie zamiennego wyrobu w postaci części alternatywnych oznaczonych cechą PJ i P w miejsce uprzednio zamontowanej części oryginalnej fabrycznie nie gwarantuje doprowadzenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia a względy jakościowe i bezpieczeństwa tego zamiennika, nie sprostają elementowi o cechach fabrycznymi znakami producenta pojazdu.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. S. k. 100-114)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie pozostaje bezsporne, że pozwany zakład ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność za szkodę w samochodzie poszkodowanego zaistniałą na skutek kolizji, na podstawie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, jak również że wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe w wysokości 1968,28 zł. Nie była też kwestionowana skuteczność cesji wierzytelności na powoda. Sporne jest zaś to, czy powodowi należy się dalsze odszkodowanie, w wysokości dochodzonej pozwem.

Z uwagi na potrzebę wiadomości specjalnych, Sąd na wniosek stron dopuścił dowód z opinii z zakresu techniki samochodowej M. S., którą Sąd podzielił w całości jako fachową, niesprzeczną i wynikającą z wiedzy i doświadczenia biegłego. Z opinii tej wynika, że koszt naprawy uszkodzeń samochodu M. z wykorzystaniem oryginalnych części zamiennych i technologii naprawy wynosi 6687,28 zł. Za kwotę w wysokości 1968,28 zł wypłaconą przez pozwanego, naprawa uszkodzeń samochodu, w zakresie wskazanym przez rzeczoznawcę jest niemożliwa. Utrwalony jest pogląd, że poszkodowany ma prawo do dokonania naprawy samochodu przy użyciu części nowych oryginalnych z logo producenta (O) lub zamienników porównywalnej jakości kategorii Q. Uszkodzony pojazd był pojazdem 6 letnim o przebiegu 65498 km, a zatem nie wyeksploatowanym i niepodlegającym wcześniejszym naprawom. Rzeczoznawca wskazał, że w aktach nie ma żadnej informacji aby części które zakwalifikował do wymiany były innej produkcji jak części oryginalne oznaczone jakością O.

Sąd podzielił także wnioski płynące z opinii biegłego dotyczące stawek za roboczogodzinę robót blacharsko-lakierniczych w wysokości 100 zł na terenie woj. (...) w 2017 r. Tym samym, powód, na którym spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu, udowodnił, że przyjęta przez pozwanego stawka roboczogodziny w wysokości 54,50 zł netto jest stawką zaniżoną.

Wobec powyższego, na uwzględnienie zasługuje żądanie zasądzenia różnicy pomiędzy kwotą 6687,28 zł stanowiącą koszt konieczny do naprawy uszkodzonego pojazdu z wykorzystaniem oryginalnych części zamiennych, a wypłaconą kwotą 1968,28 zł. w kwocie 4719 zł.

Sąd nie podzielił natomiast żądania powoda zasądzenia na jego rzecz kwoty 500 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów kalkulacji naprawy pojazdu, nawet jako koszty procesu. Żądanie to nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę. Po pierwsze, należy mieć na uwadze, że podstawowym sposobem naprawienia szkody winno być przywrócenie stanu poprzedniego. Poszkodowany może więc zlecić naprawę samochodu dowolnemu warsztatowi i wówczas koszt tej naprawy stanowi bezpośrednio o wysokości poniesionej szkody. Jeśli zaś poszkodowany nie decyduje się na naprawę (a przynajmniej nie wywodzi z tego faktu swoich roszczeń), lecz dochodzi zamiast tego odszkodowania w pieniądzu, to w ocenie Sądu, stanowi ryzyko poszkodowanego ocena, czy uzyskana kwota odszkodowania go satysfakcjonuje, czy nie. Należy podkreślić, że jeśli poszkodowany ma wątpliwości, czy odszkodowanie zapewni przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego, może oddać samochód do

profesjonalnej naprawy i obciążyć pozwanego rzeczywiście poniesionymi, a nie hipotetycznymi kosztami usunięcia szkody. Tym bardziej nie pozostaje w związku przyczynowym ze szkodą ekspertyza zlecona nie przez poszkodowanego, ale podmiot, który nabył wierzytelność. Ponieważ powód profesjonalnie zajmuje się skupowaniem i dochodzeniem roszczeń z tytułu szkód komunikacyjnych, zatem szacowanie kosztów usunięcia szkody jest w ocenie Sądu kosztem jego działalności gospodarczej i stanowi jego ryzyko. Z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04 wynika, że odszkodowanie może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy. W ocenie Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy brak jest jednak adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a zleceniem ekspertyzy. Kalkulacja prywatna przy tym i tak nie ma znaczenia dla udowodnienia wysokości odszkodowania, która podlega weryfikacji przez biegłego w toku procesu. Powód jako profesjonalista jest w stanie chociażby w przybliżeniu ustalić wartość żądania, które chce zgłosić w procesie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 415 w zw. z art. 822 §1 kc zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4719 zł tytułem pozostałej części odszkodowania i oddalił powództwo w pozostałej części.

O odsetkach od tej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. od 3 października 2017 r., kiedy roszczenie było wymagalne, zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., obciążając pozwanego całością kosztów procesu, ponieważ powód uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania (oddalono żądanie w zakresie kwoty 86,59 zł.) . Powód poniósł koszty w wysokości 241 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej, 900 zł kosztów zastępstwa procesowego, zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 500zł.

SSR Anna Jermak